

Min personlige historie

Det utænkelige sker, man mister sit barn, hvad så? Alle håb og drømme, man havde tilknyttet sit barn, er pist væk. Tilbage er sorgen og et højt råbende "hvorfors?!!"

Efter at have mistet min søn Buster, i 2013, 5 dage gammel, har jeg haft lyst til at bryde den tabu, som jeg har mødt, når jeg mødt andre mennesker og fortælle min historie. Og som tegneserie tegner er det for mig det mest oplagte at fortælle min historie i tegneserieform. Da Danmark lukkede ned pga. Coronaen, startede jeg mit livs projekt. Jeg fik hul på historien, ja det ligefrem væltede ud. Pludselig sad jeg der, med en 200 siders Graphic Novel i skitse form og havde fået luftet ud med en masse følelser af sorg, som jeg havde gemt på i over 8 år. Nu skal historien ud og tage fat i et emne, som er en af de sværeste her i livet.

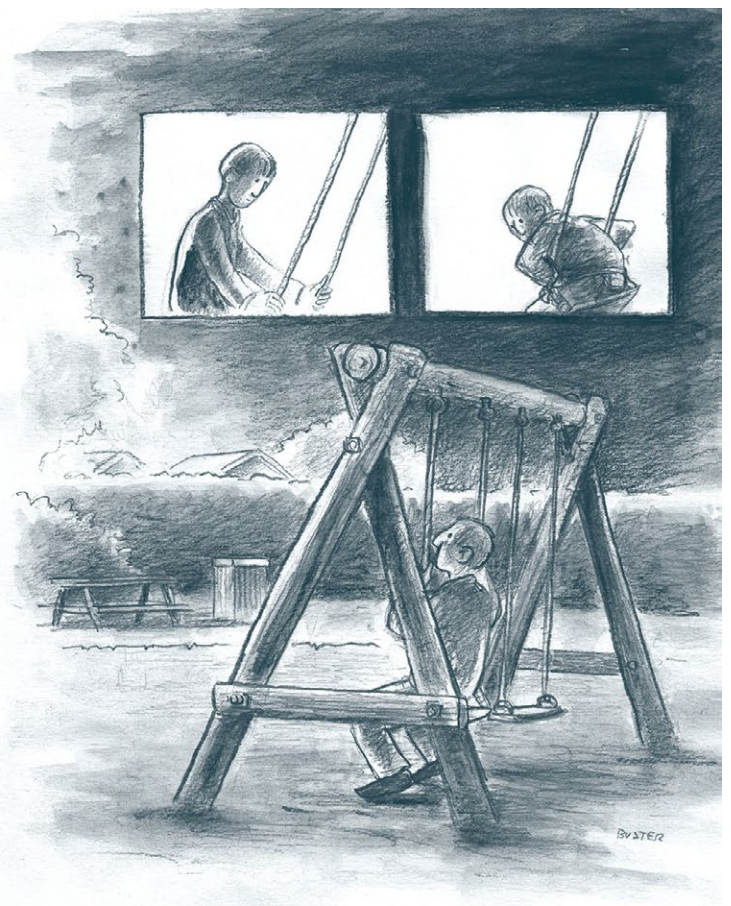
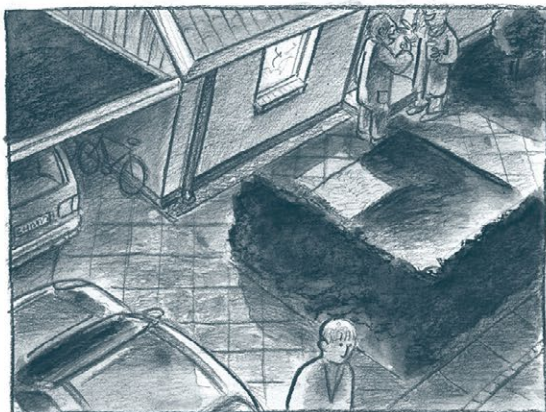
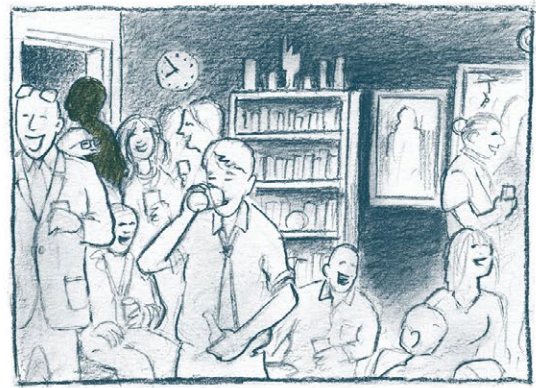
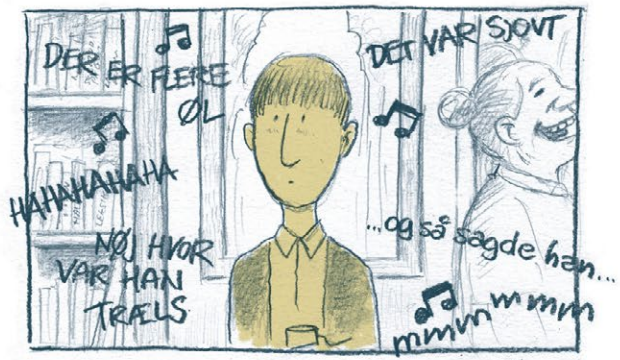
Jeg ikke har skrevet historien 1 til 1, så har jeg taget mig den kunstneriske frihed at ændre på navne, personer og diverse andre ting, for at kunne beskrive mine følelser på en bedre måde. På den måde har det også været nemmere for mig at håndtere de scener, som har været hårde at genskabe.

Jeg er mest kendt for tegneserie striberne "Ø-kuller", "På Dybt Vand" og "Stride Strømme" som alle er godt kendt i diverse aviser og magasiner og som jeg har tegnet i de sidste 20 år. Det er tegneserie i sribeform, så det er en hel anden teknik man bruger i forhold til en større tegneserie. Selv om man har rundet de 50 år og et par år over - så er det aldrig forsent at lære noget nyt. Så jeg besluttede mig at melde mig på en 16 ugers illustrations kursus på Viborg Animationsskole. Jeg følte simpelthen at jeg manglede værktøj til at kunne fortælle den historie på bedste vis. Og jeg må sige - det gav mig virkelig en masse nyt til værktøjskassen. Fra at jeg som udgangspunkt ville tegne "Buster" tegneserien, digitalt er jeg nu gået fuld på analog tegnestil. Jeg har brugt et halvt år, på at lære eller genlære at bruge en blyant, blæk og andre medier. Sjovt hvordan det at skabe noget på almindelig papir, faktisk er fantastisk meditativ. Stærk inspireret af min ven Tom Kristensens blyants tegning stil - har jeg valgt at tegne min tegneserie med blyant og kul.

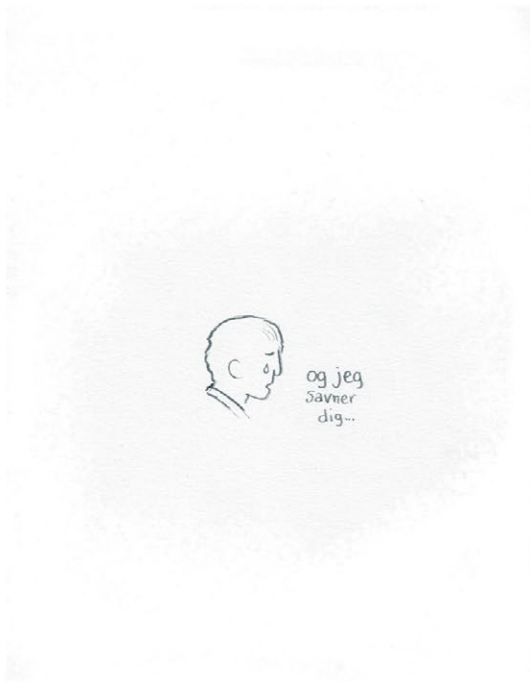
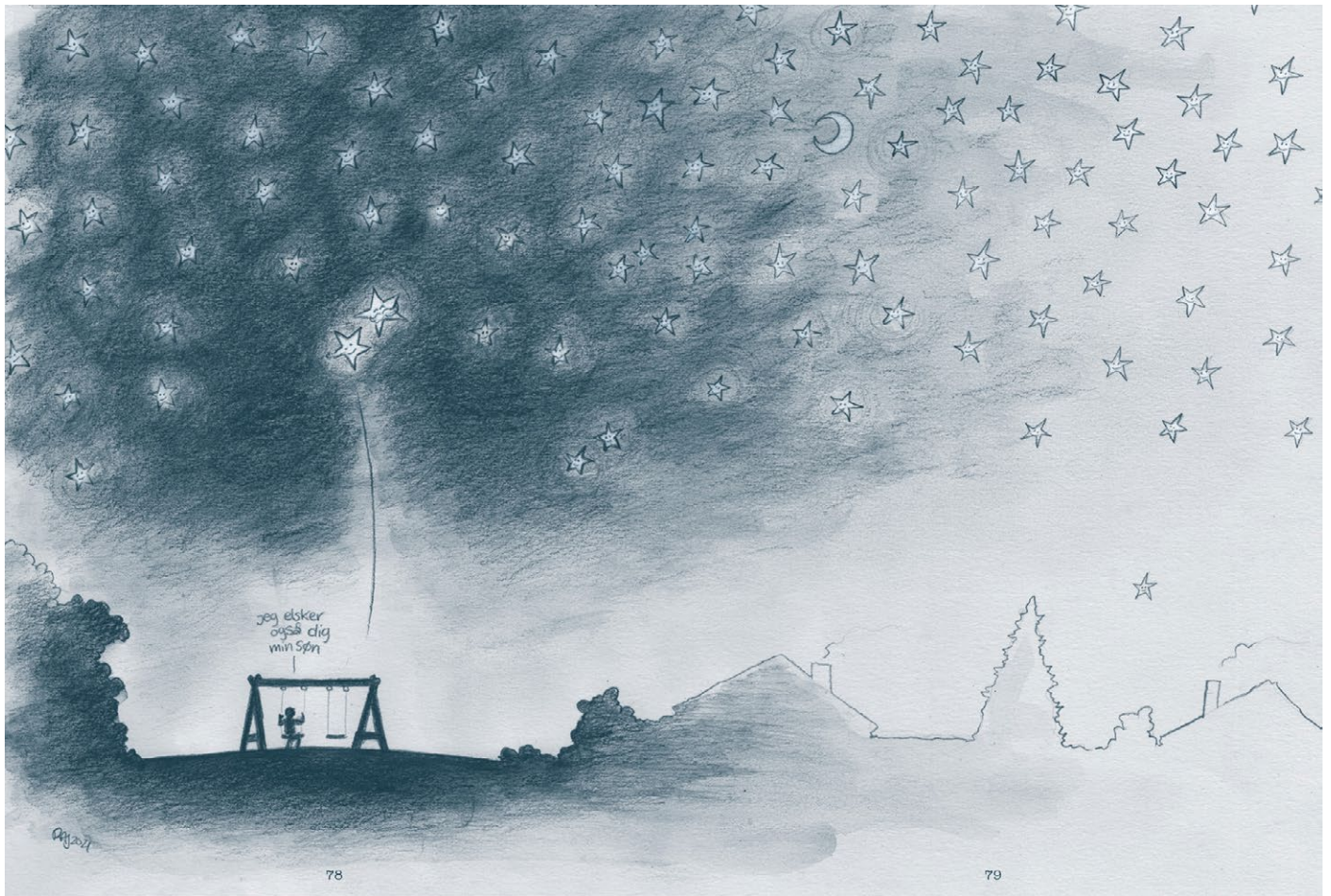
Selvom jeg har manuskriptet og skitserne nogenlunde på plads - så oplever jeg at jeg i rentegningen finde nye nuancer i historien, og i min stræben om at få det maksimale ud af en scene, så tegner jeg dem nogle om 3-4 gange. Det er ok - for scenerne udvikler sig og jeg kan mærke at min underbevidsthed, går ind og bidrage kraftigt i historien. Jeg får det jeg har gemt i mit hjerte ud på fuld blus.

Min far døde 1 måned før min søn Buster, af kræft - så jeg ville gerne have min far med i historien. Hans død nåede jeg slet ikke ordentlig at bearbejde, før den næste katastrofe skete. Så det er vigtigt at han er med. Her ser I hvordan jeg har løst den del med denne scene, som jeg så har tegnet om 4 gange.

"Buster" projektet fylder meget for mig og det har været en kæmpe u-turn for mig, at arbejde med historien. De ting man ikke kan sætte ord på - det kan man udtrykke grafisk. Historien kommer til at blive på ca. 200 sider og jeg håber at blive klar med udgivelsen sidst i 2022.

Til den tid er man velkommen til at følge med på min blog omkring arbejdet med "Buster".

<https://www.rasmusjulius.dk/blog>

Stor tak til Tegnerforbundet, som støtter projektet med et arbejdslegat. Det er et kæmpe skulderklap for mig.

Tusind tak for alt
kærlig hilsen
Rasmus Julius

